

[Ole Olsen]

nytte af dette her. Jeg mener, at skatte- og afgiftsministeren langt bedre end jeg kender den tilstand, som vores skattesystem er i, og er klar over, at vi ikke foreløbig får nogen særlig fornøjelse af dette her.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at når man nu havde sympati for sigtet i dette lovforslag – det har jeg da også, det må jeg erkende – kunne man ikke samtidig påstå, at det var en suverænitetsafgivelse, eller burde i hvert tilfælde ikke påstå det. Jeg fatter ikke helt hr. Bernhard Baunsgaards argumentation.

Jeg mener, for at slutte af, at dette er en lov, vi ikke har nogen nytte af, og at der ligger en klar opgivelse af suverænitet i den.

Waldorff (VS):

Jeg vil godt sige noget til de øvrige EF-modstandere, der ligesom har kørt meget omkring dette med, at det er en EF-lovgivning. Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at Danmark underlægger sig EF-direktiver og EF-myndigheder. Det kan man se alene af, at vi har en række bestemmelser i vores skattelovgivning, som rent faktisk ikke bliver brugt, idet man har været tilbageholdende med at udnytte de bestemmelser, der ligger, fordi man har afventet nogle direktiver.

Jeg nævnte eksemplet med OECD-deklarationen, som Danmark har undertegnet for længe siden, men som man har afvist her i folketinget at sætte i værk på forslag fra VS. Man har afvist det, og man har bl. a. henvist til en lang række ting, som skulle foregå i EF-regie. Det har været meget lidt, der er kommet ud af det. Der er ikke nogen tvivl om, at her i Danmark gør man ikke noget væsentligt, medmindre man har en eller anden blåstempling fra EF.

Jeg mener virkelig, man skal være forsigtig med at køre frem med suverænitetsafgivelse i forbindelse med sådan nogle ting ved at sige, at dette baner vej for en vældig suverænitetsafgivelse. Herved tillægger man forslaget en betydning, som det simpelt hen ikke har. Det er vigtigt at slå fast, at dette forslag er yderst begrænset. Det er fantastisk lempeligt og høfligt og venligt over for den internationale kapital, og ved at komme og stille sig op her og sige: »her afgiver vi suverænitet til det fæle EF«, er man med til at hjælpe rege-

ringen med at bremse de kræfter, som kræver en skarp kontrol med den internationale kapital. Det er bagstræverisk, og det er nationalistisk simpelt hen. Det synes jeg EF-modstanderne, som her har talt om den vældige suverænitetsafgivelse og langt mindre har talt om de klassemæssige perspektiver i denne sag, skal kritiseres for.

Jeg vil godt nævne hr. Ib Christensen, som rosede omtalte dobbeltbeskatningsaftalerne. Dette forslag adskiller sig kun på visse, begrænsede punkter fra de eksisterende dobbeltbeskatningsaftaler. Hr. Ib Christensen har ikke nævnt noget om suverænitetsafgivelse i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftalerne. Hvis indholdet ellers i det store og hele svarer til hinanden, så kan jeg ikke forstå, hvorfor der ikke er sket en suverænitetsafgivelse i forhold til andre lande, blot på bilateral basis i stedet for i forhold til hele EF-området.

En af de konkrete ting, som adskiller dette forslag fra de nævnte dobbeltbeskatningsaftaler, er, at embedsmænd fra EF-området kan komme og besøge de danske myndigheder og få nogle oplysninger. Er det suverænitetsafgivelse? Er det noget, man skal vende sig imod? Her mener jeg virkelig at liberalismen i Danmarks retsforbund stikker sit hoved frem. Vi vil ikke have besøg af andre landes skattemyndigheder. Vi vil ikke have nogen til at blande sig i, hvordan vi forvalter kapitalen her nationalt.

Jeg mener, at det, som hr. Ib Christensen stiller op som alternativ, er fri bevægelighed, det er frie kræfters spil, og det mener jeg man skal være fantastisk forsigtig med at hoppe med på. Vi har et positivt ønske om at få skærpet kontrollen med de multinationale selskaber, og det synes jeg ikke man skal forvanske ved at falde tilbage i nationalistiske fraser.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Nu fik hr. Waldorff jo kørt det helt svære skyts i stilling. Jeg må indrømme, jeg sad også og ventede lidt på, hvornår det egentlig kom. Efter vores erfaringer med hr. Waldorff, så var det lige før.

Hr. Waldorff skulle være klar over, at ingen EF-modstander her i salen har forsøgt at sige, at dette er en meget betydningsfuld lov. Det har vi ikke påstået. Vi har ikke på-